

Voor drie maanden ben ik in Nederland om familie en vrienden te zien, dingen voor de toekomstige stichting te regelen en ook om te werken als tolk NGT. Ik leef nu even echt in twee werelden.

Als ik naar een tolkopdracht rij zie overal borden langs de wegen: *Terug van vakantie? Kraan één minuut open*. Ja, in Nederland zijn we zo gewend aan schoon drinkwater, dat we er niet over nadenken dat het stilstaande water na de vakantie wel eens wat minder vers kan zijn. Hier in Nederland is de kwaliteit van het kraanwater goed. Op vakantie in andere landen moeten we het water nog weleens kopen, niet eens omdat het slecht is, maar omdat het vies smaakt.

Bij het zien van de borden denk ik aan de dovenschool in Uganda. Voor vertrek heb ik de directeur gevraagd waar het eerste geld voor nodig zou zijn, als ik in Nederland extra geld zou kunnen vinden. Hij neemt me mee rondom het gebouw en laat me de regenafvoer zien. Op de meeste plekken is er helemaal geen dakgoot meer, of ze hangen er scheef bij. Deze moeten allemaal vervangen worden, zo legt hij uit. De school is al tientallen jaren oud, en het systeem is echt versleten. Wel zijn er twee enorme watertanks om het water op te vangen. Zelf had ik ook zo'n systeem in Nederland. Het water werd opgevangen en dat gebruikten we voor de planten en het gras.

In Uganda zijn er andere plannen. Als dit systeem weer helemaal in orde is, dan kan de rekening van het waterbedrijf flink naar beneden. Het regenwater is niet alleen handig voor het wassen van de kleding, maar kan ook gebruikt worden voor

het koken en het maken van thee. Ik vraag nog maar een keer of dat wel echt veilig genoeg is. Die thee drink ik zelf ook elke dag... Maar volgens de directeur kan het echt geen kwaad, zolang het maar gekookt is. Later vertelt iemand anders me ook, dat als de buizen maar van plastic zijn, het goed gaat. Nou, daar vertrouw ik dan maar op. Eerst maar genieten van het super schone Nederlands drinkwater de komende maanden. En wie weet kan ik met wat geld terug naar Uganda om het opvangsysteem bij de dovenschool inderdaad te laten plaatsen! Dan wordt de thee goedkoper en is er weer meer geld voor het onderwijs. Een goed idee!

Mijn naam is Famke (Nakimuli) Wildeman, 37 jaar, en tolk Nederlandse Gebarentaal. Sinds de zomer van 2016 woon ik in Uganda. Ik werk daar als vrijwilliger op een dovenschool, Uganda School for the Deaf in Ntinda, in de hoofdstad Kampala. Ik geef les en ik zoek sponsors voor kinderen uit armere gezinnen. Ook onderhoud ik contacten met de tolken Gebarentaal.

© Doof.nl